

LUO ITSELLESI ELÄMÄ (Ps.141:2)

Miten? Kysyt ehkä ihmeissäsi. Eikö elämä ole sitten se, mikä sattuu olemaan? – On tietysti paljon asioita, joille emme mahda mitään, mutta ihmiselle itselleen on jätetty koko joukko asioita, joita hän pystyy hallitsemaan ja muuttamaan. Haluan meidän näkevän niissä mahdollisuuksia uuteen ja mielekkääseen elämään. Uskon sen olevan myös Jumalalle mieleen, että Hänen luotunsa osaavat elää iloiten ja nauttien ympäröivässä maailmassa. – On niin paljon turhaa kärsimystä ja ahdistusta toisen ihmisen tuoman painostuksen, omien luulojen ja mielen synkkyiden vuoksi.

PITKÄ KÄVELYMATKA

Haluan verrata elämää ”pitkäksi kävelymatkaksi,” jossa toisinaan edessämme on epätasaista maastoa ylämäkineen ja alamäkineen. Kävelymatkaa tehdessä on tärkeää huomioida pitkäkantoinen jaksaminen. Tarpoessamme tunti toisensa jälkeen, on hyvä etsiä levähdyspaikka ja istahtaa siihen hetkeksi ja ehkä haukata pientä välipalaakin.

Jyrkässä vuorenrinteessä niin ikään on hyvä etsiä tartuntakohtia, joihin voi kiinnittää ajatuksensa hetkeksi. Matka etenee siitä huolimatta, vaikka katsommekin, mihin jalkamme ja kätemme asetamme. Itse asiassa, ellemme tekisi niin, saattaisimme tulla pyörien rinnettä alas. On siis olennaisen tärkeitä suunnitella reittiä katsellen eteenpäin löytäen ajatuksiin myös lopullinen päämäärä.

Eräs seikka tällä kävelymatkallemme on sopiva, mutta riittävä kuorma. Liian raskain kantamuksin uuvumme kesken matkan ja matkan teko hidastuu. Taas liian kevein varustein saattaa yllättää nälkä, jano, vilu ja esimerkiksi ilman karttaa tai kompassia on eksymisen vaara hyvinkin suuri.

Olen oppinut muutamilta urheilija-ystäviltäni myös tärkeän seikan tehokkaan suorituksen tekemiseen. He ovat kertoneet, että vauhti täytyy sovittaa sellaiseksi, että jaksaa loppuun asti miltei koko ajan samaa vauhtia. Olenpa joskus nuorempana tätä vinkkiä hyväksi käyttäen ohittanut juoksukilpailussa itseäni parempia urheilijoita. Näin heidän lähtevän innoissaan matkaan reipasta vauhtia. Maltoin mieleni ja kuuntelin sydämeni sykettä, riittävää hapen saantia ja muodostin mielikuvan mieleeni matkasta. Kun sitten loppusuora hämmötti, otin käyttöön säästämani ”paukut” ja kas, niin päräytin ohitse sellaisenkin, joka ei nähnyt minussa ”urheilijan vikaa” laisinkaan! No olin itsekkin hieman hölmistynyt omasta laskelmoinnistani ja sen onnistumisesta.

SOPIVA KUORMA

Tarvitsemme siis elämäämme riittävät varusteet, asenteet ja sopivan elämän rytmin. Tämä nykyinen maailma kun ei jätä tiellensä tarpojaa rauhaan, vaan sen päälle, joka jotain tekee, halutaan sälyttää aina vain lisää kuormaa kannettavaksi. Olen itsekkin joutunut opettelemaan sanomaan ”EI” - siitä huolimatta, että se tuntuu pahalta. Jos oma reppu on jo täynnä, ei kannata ottaa kovin paljoa enempää kannettavaa. Siitähän kärsii vain omakin matkan teko ja sen tarkoitus, puhumattakaan niistä monista

suuntaan ja toiseen hosutuista ja huonosti valmistelluista asioista.

- Nähdessäni ihmisten vallattoman ”pyytämismyman,” repäisin itseäni siitä irti ja aloin itse määritellä, mikä on tehtäväni, minne menen, mikä on kutsumukseni ja minkälaisia projekteja toteutan. Tämän jälkeen huomasi, että muutaman vuoden aikana sain paljon enemmän aikaan kuin mitä olin saanut aikaan kolmessakymmenessä vuodessa! Eivät kaikki sitä näe ja ymmärrä, he kun ovat niin lumoiissaan omien ”projektiensa” keskellä, mutta selittäessäni heille hieman elämäni tarinaa, he alkava tajuta, mistä on kysymys.

SISÄISTÄ TYYTYVÄISYYTTÄ

Mutta miten löydän tartuntapaikkoja ja lepoheikkiin sopivia paikkoja? Mitkä ovat elämässä niitä kantavia ja tukevia voimia, joiden auttamina elämä on siedettävää ja nautinnollista? Ymmärsin, että pelkästään uskovaisuus ja hengellisyys eivät riitä. Olin kyllä lukenut Raamatusta sanat; ”[suuri voitto onkin jumalisuus yhdessä tyytyväisyyden kanssa](#),” mutta olin hapuillut vain jumalisuutta ajatellen sen sisältävän tyytyväisyyden. On totta, että jumalisuus sisältää paljon tyytyväisyyteen vaikuttavia elementtejä, mutta silti tyytyväisyys ja jumalisuus ovat kaksi eri asiaa. Paavali kirjoitti oppineensa tyytymään oloihinsa - olihan hän kahleissa ja vangittuna. Elämänsä tilanteista huolimatta hän oli jumalinen, hengellinen ja ehkä se, että hän tyytyi osaansa, sai aikaan sen suuren hengellisen työn toteutumisen hänen kauttaan. Olisihan Paavali voinut heittäytyä itsesäälin valtaan ja vaikeroida päivästä toiseen julmaa kohtaloaan. Mutta niin olisi jäänyt sinultakin lukematta nuo opettavat kirjeet! Mutta ei! Paavali ei jäänyt epätoivoon, vaan hän loi itselleen elämän sisäiseen maailmaansa surkeasta elämän tilanteestaan huolimatta. Hän kylvi heikkoudessa, vangittuna, toisten sääntöjen ja käskyjen alaisuudessa, tietämättä vielä itsekään elämänsä kallisarvoista merkitystä! - Ajattelepa omaa tilannettasi surkeutesi keskellä? Voisitko raapustaa vankilastasi muutaman rivin, kirjoittaen lohdullisia kirjeitä, joita saatettaisiin lukea ehkä tuhansien vuosien kuluttua ihmetellen Jumalan armoa ja työtään sinussa? – Nouse siis, ja anna elämän ajatusten vallata sisintäsi! Ehkäpä juuri sinä olet se, jonka Jumala kutsuu tärkeään tehtäväänsä! Ei Jumalalle ollut esteenä Paavalin kahleet, ei se, ettei Paavali pääsyt estradeille, ”saarnastuoleihin,” radioon tai televisioon. Jumalalla oli hiljaisempi, mutta paljon tehokkaampi tapa toimia! Jumalalla oli mies, joka toteutti tehtävän kirjoittamalla opettavat kirjeet syntyneille seurakunnille ja siitä saamme vielä tänäänkin nauttia ammentaen tietoa ja puhdasta oppia alkuseurakunnan ajoilta.

KAKSITAHOINEN ELÄMÄNRAKENNE

Emme siis tiedä eläessämme, kuinka suunnattoman suuret vaikutukset saattavat olla tekemisillämme ja tekemättä jättämisillä. Siksi elämää ei kannattaisi tuhlaata itsesääliille ja alakuloisuudelle. Hyödyllistä sen sijaan olisi etsiä avointa mieltä, elämänmyönteisyyttä, valoisuutta jne. Juuri niillä arvoilla pystyn toteuttamaan elämäni unelmia ja myös hengellisiä tehtäviä. Keskittymällä olennaiseen ja tärkeään, sekä mahdolliseen, tuloksiakin syntyy. Uskovaisinakin meidän on ymmärrettävä niin sanottu kaksitahoinen elämänrakenne. On elämää Hengen varassa ja sitten tämä inhimillinen elämämme. Ja siitä Raamattukin mainitsee sanoilla; ”[järiellinen jumalanpalveluksenne](#),”

- joka merkitsee sitä, että teemme hyviä töitä siinä, missä ymmärrämme.

Uskon Jumalan antaneen viisauden ja ymmärryksen ihmiselle, ja jos näin on, miksi tätä ominaisuutta ei saisi käyttää? Emme saa toki luottaa omaan viisauteemme sen vajavaisuuden vuoksi, mutta sen, mitä Jumala on armoissaan antanut, sitä kyllä sopii käyttää. Kun sitten nämä yhdessä; Jumalan Hengen vaikutukset ja inhimillinen elämämme, ovat suunnatut samaan ja Jumalamme tahdon mukaiseen suuntaan, voidaan puhua kokosydämisestä ja kokonaisvaltaisesta Jumalan palveluksesta. Tähän Raamattu kehottaa sanoen; ["antakaa ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi."](#)

IANKAIKKISET KÄSIVARRET

Joskus on syytä hahmottaa itselle elämän peruspilareita päästäkseen eteenpäin ja uusiin ulottuvuuksiin. Siinä löytää oman rajallisuutensa mutta myös Jumalan mahdollisuudet. Onkin totta, ettemme voi mitään ilman Jumalaa. Syntymä, elämä ja kuolema kaikkine väreineen ja vivahteineen ovat kuitenkin Jumalan käsissä - siinä, mitä Hän meidän osaksemme suo. Paljon on asioita, mitä en ymmärrä, mutta niin pitkälle, kuin osaan ymmärrykseltäni, sielultani ja mieleltäni, voin luottaa taivaan Jumalaan ja siihen, että Hän pitää asioistani huolen. Hän voi varjella minut, Hän voi auttaa siinä, mihin ei omat voimani ja ymmärrykseni riitä ja silloin saan jäädä uskon varaan tietäen, että [minuakin kannattavat iankaikkiset käsivarret!](#)

OLEMME YHTÄ HÄNEN KANSSAAN

Elämän eväät siis reppuun pakattuna saamme jatkaa matkaamme iloiten. Jumala, luodessaan ihmisen, antoi elämän eri osa-alueet meille eletäväksi. Ei siis ole väärin tuntee erilaisia tarpeita ja elämän huolia, mutta [niiden ei tarvitse antaa tukahduttaa sitä kasvua](#), mitä Jumala on meissä tekemässä hengellisesti. Teemme työtä ja silti uskomme, perustamme perheen ja silti uskomme, saatamme urheilla ja silti uskomme, syömme, nukumme, harrastamme, tapaamme ystäviämme, keskustelemme, laulamme, soitamme... mitä vain - mutta ei Jumala meistä väisty! Me saamme [olla yhtä Hänen kanssaan niin kuin Jeesus on yhtä Isän kanssa](#). - Siis Jeesuksen kautta minut on sovitettu Jumalan yhteyteen ja silloin minä olen Jumalassa. Elämämme siis voi olla kiitollisuutta Jumalaa kohtaan - sanotaanhan sanassa, että ["Olkoon rukoukseni suitsutusuhri sinun kasvojesi edessä. Kätteni kohottaminen olkoon ehtoouhri"](#) Ps.141:2[*JKR]

SAANKO ELÄÄ?

Voinko siis tarttua elämäni asioihin iloiten niistä? Kyllä voin! Jopa Raamatun pyhä sana kehottaa: ["iloitse nuoruutesi vaimosta"](#)! Niin, rakkaus-elämä ei ole väärin, päinvastoin tiedämme, että toimiva parisuhde tuottaa elämän iloa ja on suuri voimavara kriisien ja taisteluidenkin aikana.

- Entäpä miten on esimerkiksi auton peseminen? Saatan innostua tekemästäni jopa niin, että kuivattuani hyvin pestyn auton, päätän vielä vahata sen. Ajattelen, että miksen huolehtisi asioista, mitkä Jumala on lahjoittanut elämäni? Ei auto ole koko elämäni, mutta se on hyvä apuväline kulkemiseen. Ja eipä sen luulisi olevan kovin paha asia, jos tekemämme asiat omalta osaltaan luovat hieman elämään sisältöä ja vaihtelua.

On vain niin paljon mukavampi elää ja olla, kun on lupa elää ja järjestellä elämänsä asioita tahtomaansa suuntaan. Uskovaisinahan voimme luottaa siihen, että ["Jumala kyllä vaikuttaa meissä tahtomaansa ja sen tekemistä"](#).

ELÄMÄN PERUSPILAREITA:

- Jumala lahjoitti elämän
- Jumala antoi ympäröivän maailman
- Jumala otti huomaansa takaisin yksityyämme
- Jumala kehottaa sanassaan tyytyväisyyteen ja iloitsemaan elämän asioista.
- Jumala antoi sielullisuuden omine tunnekiemuroineen luodessaan ihmisen - eletäväksi -
- Jumala antoi myös kyvyn ajatella järkeviä (*ihminen on tietävästi ainut olento maailman kaikkeudessa, joka analysoi itseään ja ympäristöään!*)
- Jumala antoi kyvyn toimia
- Kaiken tämän Lisäksi Jeesus on luvannut olla kanssamme maailman loppuun saakka! Hän lähetti vielä Pyhän Hengen meille voimaksi! - siis apu on lähellä jos kaikesta huolimatta syntyy ongelmia!

- - - - -

- No niin, miksi emme siis olisi hyvillämme ja jatkaisi kiitollisin mielin matkaamme? Kaikkihan on hyvin ja meille on annettu riittävästi elämän edellytyksiä. Tartu vain kiinni siihen, mikä on elämäksi ja kannu mukanas vain välttämätön ja tarpeellinen. Luota Herraan ja usko elämäsi Hänen varaansa. Muista, että [Jeesuksen antama kuorma on keveä](#), onhan siinä etuna se, että Hänen Verensä kautta saamme [heittää pois raskaan syntikuormamme ja kaiken muun](#), mikä painaa sydäntämme.

- HÄNEN ARMOSSAAN ON MINULLE KYLLIN -

[*JKR" = Viittaus tarkempaan käännökseen: Jumalan Kansan Raamattuun]